

ÚTRAVALÓ

Gyúrói Református Egyházközség

XII. évf. I. szám

2023. január 1.

ÓÉV ESTI IGEHIRDETÉS

[LUKÁCS 9,28-36](#)

Szeretjük az ünnepeket, amikor egy kicsit megállhatunk, egy kicsit felül emelkedhetünk a hétköznapi sorozatán, amikor a megszokotthoz képest más nézőpontból láthatjuk életünket. Úgy vélem, hogy számunkra a karácsony és az újév egymáshoz közeli két mostani hétvégéje – és az ezt körülölelő időszak – kiváló alkalmat ad számunkra. E mostani óév-újév páros a napi igék sorozatában épp egy olyan történet-párt hoz elénk az Újszövetségből, melyek a megállásról és tovább indulásról üzennek számunkra. Segítségünkre lesznek a visszatekintésben és az előre nézésben is.

Jézus tanítványai számára lehetne egy nagyon fontos szakaszhatár az, amit megtapasztalnak. Lehetőséget kapnak arra, hogy Jézussal elvonulhassanak egy csendes helyre; látnak olyat, ami másnak nem adatik meg: mennyei dicsőségét szemlélhetik, látomásban az ószövetségi bizonyágtételek elevenednek meg szemük előtt. Isten üzenete szól Mózes és Illés személyén keresztül, mely Jézus előtt hangzott és Jézusra mutatott, végül pedig maga a Mennyei Atya szólal meg és tesz bizonyágot Fiáról. Külső körülmények tekintetében egy fontos állomásnak mondhatjuk. Úgy, ahogy az egyházi évet megkezdő karácsonyi ünnepkör, amikor Isten áldott ígéretei újra megelevenednek és az ő tetteire hívják fel a figyelmünket lépten-nyomon az ünnep apró és nagyobb jelei. Majd itt az év fordulója, amikor vissza tudunk tekinteni a megtett útra, lelki szemünk előtt van mindaz, amit eddig elértünk és mindaz amit az út során elvesztettünk. Mérleget vonunk, megállunk, elgondolkozunk.

De vajon mi az igazi eredmény? És most itt kifejezetten tanítványi létünk szempontjából fontos a kérdés, mert az Ige erre irányítja figyelmünket, hogy az első tanítványok történetét látva magunk is előbbre jussunk hitünkben. Milyen hatással volt és van ránk Isten szava? Engedtük-e, hogy hasson? Sokszor annyira természetesnek és megszokottnak vesszük őket, hogy már csak halljuk, de mélyebbre nem megy? Vagy az Úr elkészítette azokat a helyzeteket, azokat az üzeneteket, amelyek mélyen érintettek és változást indítottak szívünkben? Kiténik Lukács későbbi megjegyzéseiből, hogy ezek a tanítványok még nem voltak készen: a lényegét ekkor még nem értették. Az csak Jézus halálának és feltámadásának személyes átélése után adatott meg nekik, hogy egészben lássák Isten művét.

Az igazi cél ez. Számunkra is, hogy lássuk a mennyei távlatot, amit Isten Fia szerzett meg számunkra. És most, amikor az évet búcsúztatjuk akaratlanul is hatással van ránk a múltó idő üzenete: a mi időnk is lejár. Egyikünk sem tudja, hogy meddig számolja az éveit és melyik az utolsó ezek közül. De ez sarkalljon minket arra, hogy készek legyünk. Ne elégedjünk meg azzal, hogy Jézus körül hallgatózunk! Legyen egészen az övé életünk. Vegyük komolyan azt az ígéretet, amelyet az Úr asztalánál megfogadunk, hogy odaszánjuk magunkat Istennek kedves áldozatul. Hallgassuk őt, hallgassunk rá és ő töltsen be életünket örök dicsőségével. Ámen.

ÚJÉVI IGEHIRDETÉS

[LUKÁCS 9,37-43](#)

Tovább indulunk, elindulunk lefelé a hegyről. Ahogy az év utolsó napja talán inkább az értékelés, a visszatekintés, úgy az új év első napja már az előre nézés, a tervezés lehetőségét hozza elénk. Hogyan tovább? Milyen lesz ez, amibe az Úr Isten átszegt bennünket? Ahogy tegnap a tanítványok nyomába szegődtünk, akik Jézust kísérik és különleges események sorozatában ismerkednek Isten benne adott kijelentésével, most is csatlakozunk hozzájuk és látjuk, hogy a folytatásban bizony komoly kihívások várnak rájuk. Ahogy visszatérnek a megdicsőülés hegyéről jönnek a feladatok.

Jézus tanítványa vagy? Látszódjon meg rajtad. Talán nem elhanyagolható elvárás, amit mi magunk is komolyan szoktunk venni. Az új év ígéje, mely a lélek gyümölcseről tanít, talán épp ugyanezt fejezi ki számunkra: gyümölcsöző életet élni Isten népeként, Jézus tanítványaként. Jézus gyógyít, a tanítvány is gyógyítson. Jézus csodát tesz, a tanítványi is tegyen csodát. Jézus szeret, a tanítvány is szeressen. Jézus ítél, a tanítvány is ítéljen. Jézus ad, a tanítvány is adjon. Mondhatnánk, hogy ezek bizony mind jogos elvárások. Szerintem kivétel nélkül még bibliai igékkel is alá tudnánk támasztani. De mit

látunk? Az Úr Jézus fogja a fejét, amikor ezzel az elvárással, illetve az annak való megfelelés sikertelenségével találkozunk: „Ó, ti hitetlen és elfajult nemzedék, meddig leszek még veletek és meddig szenvedlek még titeket?” - szól a Mester. Hogy pontosan kire nézve mondja ezeket a szavakat? Lehet, hogy nem is ez a lényeg! Hiszen egy kicsit mindenki benne van!

A hitetlenség a sikertelenség forrása; a hitetlenség a jelkívánás forrása; a hitetlenség a túlzó elvárás forrása is. Egy kicsit mind Jézus nélkül vannak a történet szereplői, s megtapasztalják azt, hogy saját maguk mire mennek ebben az élethelyzetben. Úgy vélem, sokszor van ma is úgy, hogy ránk néz az Úr és fogja a fejét. Talán csak az elmúlt héten is, amikor éppen csak apróságokban, de kiütközött rajtunk, hogy Jézus nélkül, vagy őt megkerülve próbálkoztunk. De hányszor volt ilyen az elmúlt évben?!

Meddig? Meddig lesz velünk? Meddig szenved még bennünket? Ez itt a nagy kérdés, de hála Neki csak költői kérdés. Egy új nappal, egy új évvel visz tovább ma is bennünket, és türelme nem fogyott el irántunk. Hitetlenségünkre ebben az új évben is gyógyír az ő kereszthalála, s ha őbenne maradunk és ő mibennünk, akkor elérkezik a várt gyümölcsstermés ideje is. Akkor érkezhetsz gyógyulás, történhet meg a csoda, erősödhet meg egymás iránti szeretünk, vagy éppen tisztulhat ki látásunk, hogy igazán tudjunk ítélni, így növekedhet meg szándékunk, hogy adjunk. Ezért jöjjünk őhozzá, szüntelen keressük az ő igazi jelenlétét, mert áldást csak így nyerhetünk és lehetünk mi is áldások forrásává. Ámen.

Lelkipásztori beszámoló 2022-ről

Az év történéseit, a gyülekezeti élet aktivitását tekintve elmondható, hogy visszataláltunk a járvány előtti időszakhoz. Ugyanakkor nem ugyanazok vagyunk, mint voltunk akár három évvel ezelőtt. Folyamatos változás jelei vannak rajtunk, de ezek egyfajta gazdagodást jelentenek: lélekben és erőben egyaránt. Az év egyik újdonsága az énekeskönyv, melyet használni kezdtünk a nagy református közösséggel együtt, melyben jelen vannak a múlt értékei, de Lélek által előtör belőle az újabb, a friss.

Gyülekezeti élet főbb területei

A gyülekezetben 56 (előző év: 48) vasárnapi- és ünnepi istentiszteletet tarthattunk meg, ebből 6 alkalommal szolgált közöttünk helyettes igehirdető, további 4 alkalommal vendég szolgált, valamint 4 alkalommal számlált a Szószékcsere sorozata. Istentiszteleteinken átlagosan 38 fő vesz részt (37). Ünnepi alkalmakon átlagosan 66 fő jelent meg. Legátust húsvétkor, pünkösdkor és karácsonykor fogadtunk. Hat ünnepen volt úrvacsora, átlagosan 33-an (28) részesültünk a szent jegyekben. Böjtből, pünkösdkor, újkenyér és advent idején volt úrvacsorai előkészítő sorozat. A sátoros ünnepeken két-két testvérünk élt házi úrvacsorával. A vasárnapi imaközösség egész évben kitartott. A gyermekistentisztelet 26 alkalommal számlált – átlagosan 6 (5) fővel. Köszönet a szolgálóknak! Gyülekezetünk idei kiemelkedő eseménye a májusi hálaadó alkalom volt, melyen egyházmegyénk esperese szolgált, és az egyházkerület főgondnoka köszöntötte a gyülekezetet. Testvérgyülekezetünk küldöttsége is ekkor látogatott meg minket. Hála legyen az Úrnak!

A bibliakör 26 (20) alkalommal számlált, az Efézusi, majd a Római levelet olvastuk átlagosan hatan (5). Az énekkar az év során több szolgálatot végzett: húsvétkor, májusi a hálaadón, valamint az adventi időszakban. Szolgálók óráját alkalmasszerűen tartottunk, missziói találkozásra és presbiteri gyűlésre négy-négy alkalommal került sor, valamint új alkalomként tartottuk a húsvéti és karácsonyi Agapét. 17 látogatás volt. Emlékezetes alkalmaink voltak a nyári gyermekhét, az októberi konfirmandus délután, valamint a martonvásári gyülekezeti kirándulás. De ne feledkezzünk meg a ráckeresztúriak, valamint a teológusok alkalmáról. Tordason szociális otthonban, valamint az iskolában havonta tartunk áhítatot. Januárban újra indult az ökumenikus imahét, adventben pedig mindkét településen részt vettünk a gyertyagyújtás alkalmain.

Az iskolai és családok közötti kapcsolat helyreállni látszik. Több családi istentiszteletre és szeretetvendégségre is sor került, a nyári gyermekhét, az újabb nagylétszámú konfirmációs csoport indulása biztató távlatokat ad. A hittanoktatásban – kiváltképpen az óvodások esetében – sok az érdeklődő, akik aktívabban kapcsolódnak be gyülekezeti alkalmainkba is. Ebben az évben ismét közel négyszáz órát tartottunk, míg a gyülekezeti alkalmak-találkozások száma 276 (206) volt.

Népmozgalmi adatok Tíz gyermeket és két felnőttet kereszteltünk a gyülekezetben. Két felnőtt és négy ifjú konfirmált. Három házaspár kért áldást induló házasságára. Nyolc alkalommal szólt a vi-

gasztalás igéje ravatal mellett: Németh Gyula, Danka Dénes (Martonvásár), Horváth Imre, Szabadi Attila, Szabadi Attiláné, Bogár Rózsa, Erdélyi Réka, Szucsán Lászlóné mentek el a minden élők útján. Isten adjon vigasztalást a gyászolóknak és örömet azoknak, akiknek hála van a szívükben!

Pénzügyek és anyagiak. A gyülekezet a 2022. esztendőben minden személyi és köztartozásának eleget tett. Az EFJ ismét emelkedett: 2.073.000 Ft (1.900.500). A perselyadakozás is erősödött: 2.380.105 Ft (1.831.267). Az adományok összege is nőtt 1.779.100 Ft (1.229.220). Köszönjük a hozzájárulásokat!

Fizikai munkálatok: A meglévőt megőrizni, szépíteni. Az előző évtizedek nagyobb munkáinak nyomán mondhatnánk ezt. Új kihívás lett a megszépített temetőterület rendben tartása. Erre még keressük a hosszú távú megoldást. Sikerült megkezdeni a templomtorony belső felújítását, melyre egyházmegei forrásból 2,4 millió forint támogatást kaptunk. A korábbi évek energetikai fejlesztési idén is jól vizsgáltak. A gyülekezeti házra év elején beadott pályázat forráshiány miatt nem lett eredményes.

Köszönet: Alföldy-Boruss Áron főgondnoknak, akivel megosztva a nagyobb feladatokon, együttes erővel látjuk el a vezetés szolgálatát; Gémesi Sándorné Takács Ibolya, harangozónak; Kispál Sándor, kántornak; a presbitérium tagjainak, a missziói és szolgáló közösségnek. Köszönjük férfi- és nőtestvéreinknek a sokrétű szolgálatot, amelyet az év folyamán közösen végeztek. Köszönetet mondok feleségemnek, aki szeptembertől teljes állású munkája mellett látja el itthoni és gyülekezeti szolgálatait!

Ha valakit megbántottunk volna – akarva, akaratlanul –, kérjük, bocsásson meg, ahogy mi is ezt tesszük, hogy a bosszúságot és haragot hátrahagyva mehessünk tovább az új esztendőben a gyülekezet közösségében. Az Úr legyen őriző pásztorunk!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!